

Kdo chtěl vidět ledopády, měl výhodu, když měl hůl

Brtníky - Vítejte v unikátní galerii pod širým nebem. Je celá z ledu a otevřená jen pár týdnů v roce, pokud panují příznivé podmínky. Všechna umělecká díla tu vytvořila příroda bez zásahu člověka - Brtnické ledopády v Národním parku České Švýcarsko. Několik stovek lidí se sem v sobotu vydalo na turistický pochod.

„Chodí i turisté z Německa a letos přijelo i sedm Poláků. V pátek se zúčastnilo akce tři sta dvacet lidí,“ řekl Karel Hanousek z Klubu českých turistů v Krásné Lípě, který o víkendu organizoval start a roz-

ZAMRZLÁ KRÁSA. Rampouchy v Brtníkách mají různé barvy - od modré, přes bílou, žlutou až po červenou. Některým dokonce místní dali i jména.

FOTO: FOTO: WWW.HRADNIK.CZ

dával u hospody v Brtníkách mapy. Letos se konal už čtyřiačtyřicátý ročník pochodu.

O kus dál stál ještě strážce národního parku Jan Lobotka připomínající Krakonoše a také lidem nabízel propagační materiály. Turistický pochod Brtnické ledopády rozhodně patří k těm náročnějším. Bdí tu nad návštěvníky, ale sám říká, že v této oblasti nehrozí, že by vstoupili mimo značené cesty v první zóně národního parku a tedy porušili jeho řád. Dodává, že ještě nikdy pořadatelé nemuseli hledat zbloudilce. Pokračování na straně D2

Kdo chtěl na ledopády, měl s holí výhodu

Pokračování ze strany D1

Co jsou vlastně ledopády? Útvary z rampouchů připomínající krápníky v jeskyních, které vytváří voda kapající ze skal, mrznoucí a opět roztávající.

Zdejší turisté jim dali poetická jména Jeskyně víl, Egonův vous (zřejmě podle organizátora pochodu Egona Wiesnera), Velký ledový sloup, Ledový betlém, Ledové varhany a podobně.

„Aby se vytvořil ledopád, musí přirozeně sněžit a ideální je obleva ve dne a mráz v noci,“ vysvětluje Lobotka.

Z visky Brtníky vychází dopoledne dlouhý had lidí. Někteří se opírají za chůze o lyžařské hole. Vědí, proč to dělají. Brtnické ledopády

patří totiž mezi poměrně náročné turistické pochody, lidé kráčeji pěšky tam, kde by se spíše hodily běžky, po organizátory vyšlapané stezce s třiceticentimetrovými závěsemi po stranách. Ta ovšem po chvíli začíná klouzat.

Turisté míjejí zaniklý lovecký zámeček Šternberk a vcházejí do krajiny ledopádů. Prvním z nich je takzvaná Ledová opona, musí se k ní ze zelené značky sejít srážem asi sto metrů. Ledopády jsou několik metrů vysoké a vyskytují se v různých barevných odstínech, nejčastěji nahnědlé, zřejmě od bahna.

Ledopády mají své stálé obdivovatele, kteří je navštěvují pravidelně, než na jaře zmizí. „Ještě před týdnem byla Ledová opona menší,“ vykládá náhodným turistům dů-

chodce Zdeněk Šindler, který jezdí zdejší krajinu obdivovat až z Kolína.

„Vyjedu ráno ve tři z domova, chodím tu po lesích a o půlnoci jsem zase z výletu zpátky v Kolíně,“ popisuje své výkony.

Ukazuje fotografie ledopádu nazvaného Jeskyně víl, kde rostou od země ledové útvary načervenalé od železa a připomínající lahve s vínem. V půli nejkratší, asi patnáctikilometrové trasy už se většina účastníků těší do hospody. U Krkovičky v Brtníkách.

Místní tvrdí, že nejkrásnější ledové útvary stejně vyrůstají stranou trasy pochodu a cestu k nim znají jen dobří znalci zdejší krajiny.

JAKUB POKORNÝ